Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 5 (1969)

Δελτίον ΧΑΕ 5 (1969), Περίοδος Δ'. Στη μνήμη του Δημητρίου Ευαγγελίδη (1888-1959)

Διορθώσεις και προσθήκαι εις τα περί την χρονολόγησιν του εν Κερκύρα ναού των Αγίων Ιάσωνος και Σωσιπάτρου

Παναγιώτης Λ. ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ

doi: [10.12681/dchae.800](https://doi.org/10.12681/dchae.800)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ Π. Λ. (1969). Διορθώσεις και προσθήκαι εις τα περί την χρονολόγησιν του εν Κερκύρα ναού των Αγίων Ιάσωνος και Σωσιπάτρου. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 5, 315.
<https://doi.org/10.12681/dchae.800>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Διορθώσεις και προσθήκαι εις τα περί την
χρονολόγησιν του εν Κερκύρα ναού των Αγίων
Ιάσωνος και Σωσιπάτρου

Παναγιώτης ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ

Δελτίον ΧΑΕ 5 (1969), Περίοδος Δ'. Στη μνήμη του
Δημητρίου Ευαγγελίδη (1888-1959) • Σελ. 315

ΑΘΗΝΑ 1969

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

Εἰς τὰ περὶ τὴν χρονολόγησιν τοῦ ἐν Κερκύρα ναοῦ τῶν Ἀγίων Ἰά-
σωνος καὶ Σωσιπάτρου.

Σελ. 159, στ. 19 - 20 : Ἀντὶ «Ἀγίαν Φωτεινὴν τοῦ Βαλσαμάρη» ἀνά-
γνωθι : Ἀγίαν Φωτεινὴν εἰς θέσιν Βαλσαμάρη. Ἀντὶ : «εἰς τὴν πρώτην
χιλιετηρίδα» ἀνάγνωθι : εἰς τὴν μέσην βυζαντινὴν περίοδον. Περὶ τοῦ
ναοῦ τούτου διέλαβεν ἐσχάτως ἐν συντομίᾳ ὁ κ. Τσιγαρίδας (Εἰδήσεις ἐκ
Θεσπρωτίας, ΑΑΑ, Β' 1969, σ. 46).

Ἡ κεντρικὴ ἀψὶς εἶναι τρίπλευρος καὶ αἱ πλάγαι ἡμικυκλικαὶ καὶ
εἰς δύο πελοποννησιακὰ μνημεῖα : τὴν Μεταμόρφωσιν εἰς Κουτήφαρ
τῆς Μεσσηνιακῆς Μάνης, χρονολογουμένην ὑπὸ τοῦ Η. Megaw εἰς τὸν
11^{ον} αἰῶνα (Byzantine Architecture in Mani, BSA 33, 1932 - 33, σ. 156)
καὶ τὸν Ἅγιον Δημήτριον Λίμπερδου, πλησίον τοῦ Γυθείου, διασώζοντα
τοιχογραφίας τοῦ 12^{ου} πιθανῶς αἰῶνος (Ν. Δρανδάκη, Βυζαντιναὶ τοιχο-
γραφίαι τῆς Μέσα Μάνης, ἐν Ἀθήναις 1964, σ. 72 σημ. 2).

Σελ. 161, στ. 7 : Μετὰ «ἄνευ παρεμβολῆς πλίνθων» νὰ προστεθῇ : Εἰς
τὸν Ταξιάρχην τῆς Χαροῦδας Μάνης ἢ πρόσοψιν καὶ αἱ μακრაὶ πλευραὶ
εἶναι ὠκοδομημέναι δι' ἀρχαίων λίθων μέχρι τοῦ ὕψους τῆς ὀδοντωτῆς
ταινίας, τῆς διαθεούσης τὰς πλευρὰς ταύτας εἰς τὸ ὕψος τῆς γενέσεως τοῦ
τόξου τῆς δυτικῆς θύρας· ἐλάχισται πλίνθοι συμπληρώνουν τὰ κενὰ τῶν
ἀρμῶν. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Πύργου Μάνης εἶναι ἐκτισμένος σχεδὸν ἐξ
ὀλοκλήρου δι' ἀρχαίων λίθων, μὲ χρῆσιν τεμαχίων πλίνθων εἰς ἐνίους τῶν
ἀρμῶν.

Σελ. 162, σημ. 58 : Ἡ τοιχοποιία τοῦ βορείου τοίχου τοῦ ναοῦ τῶν
Ταξιαρχῶν εἰς Γλέζου, παρὰ τὸν Πύργον τῆς Μάνης, σχηματίζει δύο σταυ-
ρούς. Ὁ Megaw χρονολογεῖ τὸ μνημεῖον εἰς τοὺς περὶ τὸ 1075 χρόνους (ἐ.ἀ.
σ. 156).

Σελ. 165, τελευταῖος στίχος : Μετὰ «τὸ Δαφνὶ» νὰ προστεθῇ : ὥς καὶ
εἰς ἐν μόνον μνημεῖον τῆς Μάνης, τὸν Σωτῆρα Γαρδενίτσης, ἐνθα κοσμοῦν
τὴν ἀνατολικὴν κυρίως πλευράν (Η. Megaw, ἐ.ἀ. σ. 144, 154, πίν. 19c).

Σελ. 168, στ. 6 : Τὸ ὑπ' ἀριθ. 7 στοιχεῖον χρησιμοποιεῖται ἀντιθετικῶς
εἰς τὸν Σωτῆρα τῆς Γαρδενίτσης.

Σελ. 168, στ. 18 : Τὸ συμμετρικὸν θέμα τῶν ζυφόρων τοῦ Ἀγίου Ἰά-
σωνος ἀπαντᾷ καὶ εἰς τὴν Γαρδενίτσαν, ὅπου χρησιμοποιεῖται καὶ μόνον
ἀριστερόστροφον ἢ δεξιόστροφον.